

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Maximiliani Sandaei E Societate Iesv Doctoris
Theologi Architectura Christiana**

Sandaeus, Maximilianus

Coloniæ Agrippinæ, 1653

Art. I. Gratia Dei supernaturalis ad Ædificii spiritualis structuram
necessaria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46065](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46065)

Deo peccata condonante liberaliter concessum. Tum, quatenus ex naturâ suâ est impossibilis cum peccato, ideoque vi sua deletiva peccati. Tum, quatenus unit homini Spiritum Sanctum Sanctificatorem, seu Divinam ipsam Naturam. SECUNDO. Adoptio in filios-siquidem constituit Gratia filios DEI, quippe Divinæ participes naturæ. TERTIO. Præsentia DEI intima. Nam Gratia secum ducit, vel trahit, ut etiam loquuntur Theologi, Naturam Divinam, eamque homini præsentem & inhabitantem facit, ita, ut etiamsi ita non esset Immensa & ubique per essentiam, tamen homini eam intimè præsentem sisteret. Cujus rationem hanc dant Scholæ Doctores Theologicæ aliqui: quoniam unio DEI cum homine per Gratiam non est solum unio, per affectum & amorem, ut quidam alii sentiunt; sed est unio per naturæ communicationem & inhabitationem Spiritus. Atqui non videtur posse homo verè ac reapse dici filius DEI, & particeps Naturæ divinæ, si ipsa non sit in homine. sed procul ab eo sit sejuncta. Hinc Spiritus-Sanctus dicitur homini dari in justificatione, & Deus ad eum venire: videlicet, ut ad Domicilium: & in eo manere, nempe ut in habitaculo proprio. JOANNIS XIV. 23. *Ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus.* QUARTO Donatio juris ad vitam æternâ. Siquidem Gratia tribuit jus ad vitam æternam, eaque hominem reddit dignum. QUINTO. Dignificatio operum humanorum: nam Gratia reddit hominis opera digna vita æterna. Non enim opera hominis quantumvis dicantur & sint supernaturalia, per sese, & secundum physicam, sunt digna vitæ æternæ: cum non sunt condignæ passionibus hujus temporis ad futuram gloriam que revelabitur in nobis: ad ROMAN. VIII. 18. sunt autem condignæ ratione æstimationis moralis quàm censentur accipere à Divinitate inhabitante, ac

con-

constituente hominem filium Dei, sive, quatenus sunt opera filii Dei, nempe confortis Divinæ naturæ, atque ita Deificati.

ARTICULUS II,

VIRTUTES

Ad Ædificii spiritualis structuram requisitæ.

GRATIAM, vel consequuntur, vel comitantur, vel ex eâ profluunt, ut rivi è fronte, proprietates ex substantia, effectus ex causa, vel producente, vel eliciente, aut evocante Virtutes, quæ Ædificii spiritualis Theologici sunt materia ut lapides & ligna.

I. VIRTUTES THEOLOGICÆ.

In primis sunt tres illæ, quæ Theologicæ vocantur, *Fides, Spes, Caritas*; quas viribus humanis non posse comparari, ideoque à Deo liberaliter ex alto immitti, & quidem cum ipsa Gratia, dubitare non possumus. Est enim id sancitum in Synodo Tridentina, cujus hoc est decretum sess. VI. C. VII. *In justificatione cum remissione peccatorum, hæc omnia simul infusa accipere hominem per Jesum Christum cui inseritur, Fidem, Spem, & Caritatem.*

II. VIRTUTES CARDINALES.

ET

III. MORALES INFUSÆ.

Superioribus accedunt Virtutes, Cardinales: *Prudentia, Iustitia, Fortitudo, Temperantia*. Quibus adjungo Virtutes omnes Morales à Deo peculiariter datas seu infusas, distinctas à Moralibus acquisitis. Existimo enim, præter Virtutes morales solitas acquiri nostris operationibus, & humana industria, esse alias Morales divinitus infu-

las,